

Hoe hêêt 't was en hoe ver...

De vaste lezers van deuze rebriek zalle inmiddels wel deur hebbe dà me graeg fietse en dà me dà graeg over de grenze doen. Deuze keer hadde me 't plan opgevat om in Itaolië te gaon fietse. Om percies te zijn, van Nauders (dat leg op 't 3-landenpunt Ôôsterijk, Zwitserland en Itaolië) naer Veronao, bekend van d'n Operaio. Voor deuze gelegenighaaid hadde me 'n handig boeksie gekocht: 'Wat en hoe in 't Iteljaons'. D'r stinge afbeeldinksies in van 'n oto, 'n fiets en nie te vergete, van 't menselijk lichaam. Ieder onderdêel was genommerd, dus as ie aareges last van had, hoefde je allêên mor 't nommer deur te geve. 't Is aaltijd toch weer stresse: wat neme we mee? Behaaleve de drie P-je (pille, poen en paspoort) gaon bij ons ook stêêvast de petoffeltjies mee. 't Voordêel van met d'n oto op stap gaon, is dà je nie zô an tijd gebonge ben. Je hoef je koffer nie te wege, je hoef nie bij nacht en ontij je bed uit en gao zô mor deur. Gelukkig hoefde me de begaozie nie op de fiets mee te neme, aandere kom ie hêêmel nie veruit, hee. We hadde gedocht om d'r drie daege over te rije, lekker toeristisch deur de baarege tuffe. Vroeger gonge me nog wel is effe terug as 'k doch dat 't koffiezetapperaot nog aan sting, mor tegeswoordig hebbe me 'n apperaot dat uit z'n aage uit gaot. Wat is 't toch meraokels druk op die grôôte wege. D'r wazze veul baustellechies, die me al op internet gezien hadde, aamel bordjies mè scheppies. Op 't lest reeje me op 1800 meter hôte en konne me de snêeuw nog aanraoke, 't was ommers aal die tijd nog koud gewist. Omdà 'k vroeger hêel dikkels in Serfaus op wintersportvekansie ben gewist, wou 'k daer nog graeg is 'n kiksie gaon neme. Daer kwamme me ommers toch langs. Nae aalle haerspeldbochte overwonne te hebbe, kwamme me d'r aan. Ten eerste is 't zeumers hêel aandere en veul stiller as in de winter en bovedien kon 'k 'n hôte ding hêêmel nie meer trug.

Mijn heb ie!

In Nauders angekomme, mosse me eerst de staole rosse op gaon haole. 'k Hà werempel 'n fiets met 'n lêêge instap. 'k Hà wel last dà me zaodel uit z'n aage naer beneejene zakte, 't mos nogal wat torse netuurlijk, mor dat hê me man gerippereerd. Afijn, d'n dag daerna gong 't fêest beginne. 't Viel tege! 't Eerste stuksie was 't zwaerste, hadde heulie gezeed. Tien kilometer aalsmor vaals plat, me tong hong op me gypies. 'k Mos netuurlijk eerst nog aa me huurfiets wenne. Behaaleve twêê handremme had ie ok nog 'n trugtraprem en as ie nie oplette, sting die zô weer stil. Aan d'n aandere kant hadde me soms afdaolinge van 20 percent, dus dan was 't fijn as ie drie remmechies had. Laeter bleek me man 'n paor spaoke te misse, dus die fiets het ie omgerole. Omdat de tocht nogaal baaregachtig zou weze, hadde me thuis al is 'n paor collechies bedwonge, d'n Aalblasserdamsen brug en de van Brienoordbrug bevôôbeld. 's Aanderendaegs was 't zô hêêt, en d'r was ok nog 'n straffe tegewind, dà me man 't zô zat was dat ie obstinaot wier en dà gebeur bij hum nie veul. Hij zee: "Maarege gao 'k 'n stuksie met d'n traain!" "Mijn heb ie!" zee ik. Dà was 'n avventuur op z'n aage. Helaos mosse me eerst onderdeur naer 'n aander perron en d'r kon mor êên persoon tegelijk de lift in, 'k vong 't best nog spannend, want ze verstaon daer allêên mor Iteljaons en in zô 'n lift hê je ok niks aa je Iteljaonse boeksie. Zellefs in sommige hotels in best grôôte steeje mos ie je vingers opsteke om deur te geve wà je kaomernommer was.

Op je aage houtjie

In Ôôsterijk hadde me ok al is een tochie met d'n traain gedaen en daer kò je zô mè je fiets de traain in lôope, mor in Itaolië zijn ze d'r hêêmel nie op ingesteld. 't Hôteverschil tusse 't perron en d'n traain was zô grôôt, dà me 'n taokelwaoge nôôdig hadde om ons aage d'r in te hijse, dus we zalle mor zwijge over hoe dat met de fiets gong. Afijn, met 'n hôte hullep wazze me binne en toe me d'r uit mosse, wou d'n deur nie ope, mor 't is aamel goed

gekomme. Laet 'k saomevatte dà me 'n onvergetelijke, prachtige vekansie gehad hebbe. De temperatuur steeg iederen dag vedder en de leste daege was 't werempel 41 graeje. Dà 's nie zô aareg, mor je krijg somtije last van vaarekeszweerties, op pleksies die je as fietser nie ken vele... Mè zô 'n fietstocht is 't iederen dag weer spannend waer ie terechtkomt. Je vraeg je aaije af of ie lekker ete zel hebbe en 'n goed bed enzô. Je stao je iederen ochend weer te vergaope aan aal dat lekkers bij 't ontbijtbuffet. Hoewel we aallemael individueel fietste, oftewel op ons aaije houtjie, zagge me af en toe mense die dezelfde tocht deeje. Deuze tocht schijnt 'n toppertie te weze; d'r wazze werempel al 2800 liefhebbers voor dut seizoen. 'k Mag hope dà ze d'r aaije nie verbij gegallepeerd hebbe, want zô 'n zwaere tocht as deuze mè zuk waarem weer hebbe me nò nooit meegemaakt.

Bietjie te veul?

D'n omgeving was prachtig. M'n aandacht wier getrokke naer de koeie die daer in de baarege stinge. Ik doch nog bij m'n aaije, zouwe die nou twêê lange en twêê korte pôôte hebbe, aandere kà je toch nooit zô blijve staon, mor dan kanne ze d'r aaije niet omdraaie. Langs de weg staon overaal waarschouwingsborde tege overstekende koeie en aandere bêêste. Nou, daer hoef ie nie zô bang voor te weze as voor de wielrenners, in dut geval mountainbikers, want de koeie hebbe temenste nog 'n bel en die aandere mêêstal nie êêns. We kregge op 'n keer de speciaalitaait van 't huis: zwarte pastao (beetgaor netuurlijk!). 't Zag t'r nie uit, mor 't smaakte aerdig. Laeter hoorde me dat 'r inkvis deur die pastao geroerd was! Toe me naer de wc gewist wazze, zagge me 't zellefde rizzultaot as dà je krote gegete het, mor dan zwart. Je ken in Itaolië wel zien dà Dante 'n bekend persenaotie is gewist vroeger. In 'n hôp steeje staon beelde van hum en 'n hôp straete zijn naer 'm vernoemd. Wà bekant niemand weet, is dat ie nog 'n zussie (An) had, bekend van de meziek, oftewel Andante. Dut is 'n grappie vā me man, mor ik vingk 'm ijerstaarek. 'k Mos effe wenne dat 'n straet daer 'n 'via' is, want êêst doch ik dà me viao viao ergens naer toe mosse. Toe me zeuve daege gefietst hadde, zij me nog 'n daegchie in Veronao blijve hange en d'n dag daerna zijn me truggebrocht naer d'n oto, die sting d'r gelukkig nog. We hadde ok nog naer Venetië wille gaon, mor 't was gêên doen met die hette. In Ôôsterijk angekomme, wouwe me nog hêêmel nie naer huis, dus hē me daer nog voor 'n paor nachies bijgeboekt en hebbe nog kanne geniete van 't netuurschôn. As ie met de lift of de gondel omhônog gaot, is aalles zô klaain beneeje, hee. In 't durrep was nog 'n optreeje van 'n groepie blaespoepers. Uiteraerd liepe d'r ook weer maaidier bij, met 'n jurk mè zô 'n mooi uitzicht van bovene, jenever aan te smere. Voor êêne euro, aamel uit 't zellefde glaosie. Toe me thuiskwamme, konne me van de troichies en bloesies wel soep koke, we hadde aalle verschoninksies gebruikt, dat heb ie hee, met die hette. We wazze amper thuis toe me op de raadio hoorde dat 'r bij 't Gardaomeer, waer wij ok gefietst hadde, haogelstêene as tennisballe naer beneejene kwamme. Gelukkig hē me dat nie meegemaakt. 't Hē daege geduurd voordà me op 't waerek weer 'n bietjie bij de les wazze. We hebbe ok daege zitte te gaope. Zou dien tocht messchie toch 'n bietjie te veul van ons gevaaregd hebbe?

Macky van Leeuwen – de Jong

't Aalderleste nieuws, zôôas de uitgaove van 't boek 'Wandeling over de Slierechtse Uitbreidingen', midden jaren 50, incl. gaotis dvd (€ 15,00) is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl. Het boek is te verkrijge bij Boekhandel de Waerd, 't Slierechs Museum en nae de zeumervekansie in 'Het Onderhuys' (bezoekersruimte H.V.S.), Kerkbuurt 243c. De verêênigingsruimte is in juli en augustus weges d'n vekansietijd geslote.